

[Gert Petersen]

re med igen at minere de nicaraguanske havne. Det har fået USA til at frakende domstolen enhver kompetence i dette forhold, og det er selvfølgelig kedeligt, at USA på den måde afslører en kynisk holdning til domstolen og international ret.

Til sandinisternes synderregister hører også, at de har gennemført frie valg sidste år. De har gennemført et valg, hvorved sandinisterne fik $\frac{2}{3}$ af stemmerne og de oppositionspartier, som var indstillet på at opstille, fik resten.

Det er også ganske interessant, at udenrigsministeren, når han skal påkalde sig et vidne om dette valg, et vidne, som, må jeg sige, for $\frac{2}{3}$'s vedkommende udtalte sig positivt om valget, så går han, om ikke over åen, så i hvert fald over Skagerrak for at finde et vidne, selv om vi har et her i Folketinget. Når et folketingsmedlem rejste over og fungerede som observatør under valget, havde det vel været nærmere at nævne ham, hr. Kelm-Hansen, end at nævne den norske Stoltenberg.

Sandinistregeringen har altså indført undtagelsestilstand og en vis, begrænset presse-censur. Vi er ganske enige i, at den presse-censur formodentlig er forkastelig, under alle omstændigheder tåbelig, og den bliver givetvis administreret med smålighed og urimelighed, hvad presse-censur altid bliver administreret med. Men over for det står altså, at Nicaragua er i krig, og jeg kan nævne adskillige eksempler på demokratiske lande, som i krigstid har pålagt pressen restriktioner.

Hvad undtagelsestilstanden angår – udenrigsministeren fik ligefrem blandet FN-konventionerne ind i det – er der ikke tale om at forbyde de politiske partier eller deres presse eller deres aktiviteter. Der er ikke tale om udgangsforbud, spærretid eller massearrestationer. Det pluralistiske liv i Nicaragua er opretholdt.

Vi er tilfredse med, at der fra socialdemokratisk og radikal side er fremsat et dagsordensforslag, som det er sket her. Vi mener, at den dagsorden i det store og hele siger det, der skal siges i den nuværende situation. Jeg kunne godt have sagt betydelig mere og skal måske komme tilbage til det, men debatten havde fået en sådan retning, inden jeg kom til orde, at det var nødvendigt at gå ind på den problematik og få aflivet de fantastiske og helt uproportionale lighedstegn, man søg-

te at sætte mellem Nicaragua, som er offer for aggression, og en række andre lande, som dels krænker menneskerettighederne grovere end mange andre steder i verden, dels selv er delagtige i aggressionen mod Nicaragua.

Jeg kom til at tænke på under debatten, at hvis vi herinde havde haft en debat om Afghanistan, så havde der været fuldkommen enighed fra højre til venstre om at fordømme den intervention og krænkelse af menneskerettighederne, som finder sted i Afghanistan. Det er åbenbart noget andet, når det drejer sig om Nicaragua. Det har jeg forstået.

Stinus (RV):

Jeg vil gerne begynde med at takke udenrigsministeren for en meget udtømmende besvarelse, hvis indhold jeg i vid udstrækning kan erklære mig enig i.

Det, der er lagt op til med denne forespørgsel, skulle ikke være en ensidig kritik af USAs politik og lige så lidt en ensidig lovprisning af tilstandene i Nicaragua. Der er imidlertid grund til at kritisere USAs politik i Mellemamerika, og der er også gode grunde til, at Nicaragua i nogen grad kommer til at stå i centrum i en debat som denne som et eksempel eller et symbol på forfejlet amerikansk politik. Her tænker jeg både på tidligere tiders støtte til Somozaregimet og på den nuværende politik over for sandiniststyret.

Mellemamerika ligger langt borte, og kendskabet i den danske befolkning til de små lande i området er så begrænset, at der næppe i befolkningen er nogen udbredt forståelse for, at Folketinget bruger tid på at debattere forholdene i denne del af verden. Det skal vi imidlertid, ikke blot fordi der er rejst en forespørgsel – det vil jeg i øvrigt sige forespørgerne tak for – men først og fremmest fordi der, som verden ser ud i dag, ikke er nogen del af verden, der ikke kommer os ved. Vi skal gøre det, fordi det drejer sig om små lande og deres rettigheder, og vi skal gøre det, fordi USA, som er vores allierede i en anden sammenhæng, er så stærkt involveret.

Det er glædeligt, at de europæiske lande, Danmark samarbejder med inden for de ti, har samme opfattelse. Det giver muligheder for reel indflydelse på udviklingen i området, ikke blot når det drejer sig om økonomisk og